

Genieten van 'een dagje naar gisteren'

verslag dagtocht naar het Openluchtmuseum in Arnhem op 7 juni 2008

Ruim een week nadat een grote groep Baarsjesbewoners Kamervragen hadden kunnen stellen aan Tweede Kamerleden tijdens een dagtocht naar Den Haag, vertrok er weer een bus met vijftig mensen vanaf het Mercatorplein. Dit keer was de bestemming het Openluchtmuseum in Arnhem. De belangstelling voor deze dagtocht was zo groot dat we tientallen mensen teleurgesteld in Amsterdam moesten achterlaten. De mensen die wel mee konden hadden er veel zin in en het beloofde dan ook een stralende dag te worden. Onder de deelnemers diverse 70plussers, maar ook jonge kinderen en hele gezinnen. Dat het stadsdeel De Baarsjes een multicultureel stadsdeel is bleek ook uit de samenstelling van de groep, naast blanke Nederlanders waren er ook Nederlanders die zijn opgegroeid in Marokko, Suriname, Bosnië, Iran, Azerbeidjaan, Armenië, Somalië. De belangrijkste redenen waarom vrijwilligersvereniging Kantara deze dagtocht had georganiseerd waren: a) om nieuwe en oude Nederlanders kennis te laten maken met de geschiedenis en cultuur van Nederland; b) om mensen die in hetzelfde stadsdeel wonen, maar nauwelijks met elkaar contact hebben, elkaar beter te leren kennen. Het Openluchtmuseum is een goede bestemming voor een dergelijk activiteit, vooral wanneer het daar dit jaar "relaties door de jaren heen" is.

Bij aankomst in het Openluchtmuseum werd de groep opgesplitst in drie groepen, die elk een gids van het park toegewezen kregen. Op deze manier kon iedereen op een begrijpelijke manier uitleg krijgen en vragen stellen. We bezochten o.a. een rosoliemolen, waar de oliemulder ons vertelde en liet zien hoe men vroeger onder oorverdovend lawaai olie sloeg uit lijnzaad. We leerden dat slaolie niet van sla gemaakt wordt, maar zo wordt genoemd omdat het verwijst naar het productieproces, namelijk: het olie slaan. We leerden dat de uitdrukking 'ik zit gebakken' haar oorsprong heeft in het gebruik dat een meisje die het met een bepaalde jongen zag zitten, pannenkoeken voor hem bakte, ten teken dat ze bereid was met hem te trouwen.

Het werd de aanwezigen gaandeweg steeds duidelijker dat de manier van leven en diverse gebruiken die vroeger in Nederland veel voor kwamen nauwelijks verschillen met wat zij in hun land van herkomst gewend waren en dit versterkte hun gevoel van verbondenheid met hun nieuwe vaderland.

Na deze informatieve rondleidingen was het tijd voor de lunch. Inmiddels was de lucht helemaal open getrokken zodat we onder de stralende zon op de picknickweide onze meegebrachte lunch konden opeten, ondertussen kennismakend met andere reisgenoten. Na op de groepsfoto vastgelegd te zijn, kon ieder op zijn of haar eigen wijze en in eigen tempo het park verder verkennen. Een historische tram, die bij diverse haltes stopten (waarbij ons vooral de halte 'Kostverloren' opviel), bracht de mensen op alle bezienswaardigheden in het park. De kinderen leerden koeien melken en konden proberen met een wringer de was te drogen, een gebruik wat de oma's in ons gezelschap zich nog levendig konden

herinneren. Anderen maakten een virtuele reis door de tijd in een 'echte' postkoets in de loods van Van Gend & Loos, of verbaasden zich over de verzameling spaarpotjes en crucifixen in het verzamelmuseum of konden lekker spelen in de speeltuin. Er was voor elk wat wils en teveel om in één middag te doen. Gelukkig was iedereen op tijd terug bij de bus zodat we met hetzelfde aantal mensen teruggingen naar Amsterdam. Sommigen hadden voor de terugreis nog wat echt Hollands snoepgoed gekocht. Het dagje naar gisteren leverde veel gespreksstof op en we hebben de stellige overtuiging dat het ook een goede bijdrage heeft geleverd voor de sociale cohesie in De Baarsjes, op weg naar morgen.